

QUAI SALAM

ZOMMER 2026

*Soutenons ,
Aidons ,
Luttons ,
Agiissons
Pour les
Migrants !
Et les pays
En difficulté*

Herdenking na het overlijden van 4 mensen, 11 april 2026 in Equihen.

REDACTIONEEL.

Ik dacht dat we het dieptepunt bereikt hadden, maar ik zat eraan: er is geen dieptepunt, niet voor hen die besloten hebben onze (Europese) instelling om te vormen tot een machine die mensen verbrijzelt.

(...)

Veel mensen beroepen zich op het christendom.

Ze beweren dat onze beschaving voortkomt uit de joods-christelijke traditie. Deze is echter ontstaan uit één vormende ervaring: die van een volk van vluchtelingen, van voortvluchtige slaven, van ontheemden die de woestijn hebben doorkruist om te overleven.

Wat zou u met hen doen aan de grenzen van de Europese Unie? Zou u ze terugsturen naar Libië?

Deze schandelijke wetstekst is aangeklaagd door de commissaris voor mensenrechten van de Raad van Europa en zestien speciale rapporteurs van de Verenigde Naties. De wet zal kinderen, samen met hun familie opsluiten om ze daarna naar landen te sturen die ze niet kennen.

Over Libië en Tunesië hebben we getuigenissen die ngo's verzameld hebben, van overlevenden die beelden bij het vertellen.

Vrouwen die in detentiecentra zijn verkracht door agenten in uniform.

Mannen die in 2024 doodgeslagen, gemarteld of op slavenmarkten verkocht zijn.

Kinderen die werden gescheiden van de volwassenen die over hen hoedde, en overgeleverd werden aan gewapende milities die wij inhuren om te doen wat wij zelf niet durven doen.

Dit weten we allemaal en toch stemmen we ervoor om hen daarheen te sturen.

Dit is geen nalatigheid meer, dit is geen onverschilligheid meer, dit is een keuze, dit is een bewust beleid, dit is georganiseerd lijden. Dit is met kennis van zake besluiten dat bepaalde levens het niet waard zijn om beschermd te worden.

(...)

En alsof dat nog niet genoeg is, maakt deze tekst razzia's legaal. De ordestrijdkrachten zullen voortaan huiszoeken mogen verrichten in woningen, ziekenhuizen, scholen, kerken en verenigingsgebouwen.

Overal waar mensen toevlucht zoeken, mogen zij de deuren intrappen.

Laat mij zeggen wat de geschiedenis ons dwingt te erkennen, ook al is het pijnlijk: Frankrijk heeft dit al eerder gedaan : Op 16 en 17 juli 1942.

Het was niet de Duitse politie die 13.000 mensen, waaronder 4.000 kinderen, arresteerde, maar de Franse politie, Franse ambtenaren. Ik maak deze vergelijking niet om te choqueren. Ik doe het omdat dit waar is. De belangrijkste voorwaarde om iets niet nog eens te laten gebeuren, is kijken naar wat we al hebben gedaan.

(...)

Damien Carême (Euro-parlementariër), deel van zijn post op Facebook van 21 mei 2026 (de volledige tekst van deze verklaring is op deze pagina te vinden).

Over de „terugkeerverordening”, die op 9 maart 2026 door het Europees Parlement is aangenomen.
„Deze verordening maakt het mogelijk om mensen « naar een derde land » te sturen, waar zij tot 24 maanden kunnen worden vastgehouden; dit terugkeerbesluit kan worden genomen door de bevoegde nationale autoriteiten t.a.v. elke burger uit een derde land die zich illegaal in een lidstaat verblijft, en moet de verplichting omvatten om het grondgebied van de betreffende lidstaat te verlaten.” Persbericht van 9 maart 2026.
Website van het Europees Parlement (www.europarl.europa.eu)

Op onze website (op de Franse pagina) van 23 maart 2026 kunt u ook het artikel van „Le Monde“ van 9 maart 2026 over dit onderwerp lezen, geschreven door Philippe Jacqu . In de rubriek « On a lu, on a vu ».

HOE STAAN WE ER NU VOOR, WIJ ALLEMAAL, VLUCHTELINGEN EN VRIJWILLIGERS?

Oversteken wordt steeds moeilijker en daardoor zijn er meer mensen in de kampen; het is vooral moeilijk voor hen, maar ook voor ons.

Er vallen in ieder geval minder doden...

Minder, maar het zijn er toch 16 sinds de laatste „Quai Salam“, dus sinds half november 2025.

Maar vorig jaar, tussen half november 2024 en eind mei 2025, waren er 29 doden.

ZESTIEN DODEN...

- tijdens oversteekpogingen:   n op 26 november,   n dode en één vermiste op 1 april, vier op 9 april, twee in de nacht van 2 op 3 mei.
 - twee op de weg, tijdens pogingen om per vrachtwagen over te steken: op 27 januari en 29 mei.
 - twee tijdens steekpartijen: op 21 april en 2 mei.
 - drie plotselinge sterfgevallen door onwel worden:   n op straat in Calais op 31 december, twee in het kamp van Loon-Plage, op 15 februari en 9 maart.
- Natuurlijk worden de laatste drie gevallen aangeduid als ‘natuurlijke dood’, maar wie kan geloven dat deze onwelwordingen geen verband houden met de levensomstandigheden in de kampen. Het gaat hier wel degelijk om nog drie ‘grensdoden’...

Overigens ben ik helaas vergeten wie er, sprekend over de slachtoffers van schipbreuken, zei dat ze niet door verdrinking sterven, maar door uitputting... Het ene sluit het andere niet uit, maar als ze niet uitgeput waren geweest door de voortdurende stress, door het dagenlange wachten in de duinen, door de afschuwelijke pr cariteit van het leven in de kampen, zouden ze het in het water beter hebben volgehouden...

Op de dag na het bekendmaken van een overlijden worden steeds herdenkingen georganiseerd, zowel in Calais als in Duinkerken. Op een groot spandoek staan inmiddels de namen van meer dan 500 mensen die sinds het begin van de 21e eeuw aan deze grens stierven...

Op 11 april was er een extra herdenking in Equihen, waar op 9 april vier mensen verdronken.

MINDER MENSEN ZIJN NAAR HET VERENIGD KONINKRIJK OVERGESTOKEN:

De mensen die per opblaasbare bootjes aankomen worden dagelijks geteld door het Home Office. Sinds de laatste „Quai Salam“-periode (van 15 november tot 31 mei) heeft het Home Office 10.623 overtochten geteld, verdeeld over 178 boten: gemiddeld tussen de 59 en 60 personen per boot. In dezelfde periode een jaar eerder waren dat er 18.724 in 338 boten: tussen de 55 en 56 per boot. Het aantal boten dat oversteekt, neemt af, maar het aantal mensen per boot stijgt duidelijk ...

Bootjes worden onderweg in beslag genomen, in de duinen of leeggestoken...

Politie treedt steeds harder op, minder op de stranden maar vaker bij bushaltes en op stations. Vluchtelingen rennen dan uiteen zich als een zwerm mussen, bang voor een identiteitscontrole die tot arrestatie en opsluiten in een detentiecentrum kan leiden.

Arrestaties op zee:

Op 27 februari 2025 stelde de toenmalige minister van binnenlandse zaken M. Retaille tijdens een Frans-Britse bijeenkomst voor om migrantenboten binnen een zone de 300-meter aan te houden. Inmiddels is dit al drie keer gebeurd; op 13 juni 2025, 17 januari en 3 maart 2026.

Niets lijkt ons gevaarlijker dan deze onderscheppingen in een gebied waarvan we heel goed weten dat de zeebodem niet langzaam en gelijkmatig afloopt, maar bestaat uit een opeenvolging van zandbanken en kuilen. Degene die op een taxiboot staat te wachten of er niet in geslaagd is om aan boord te gaan, beseft niet dat hij bij opkomend tij in de val komt te zitten en alleen zwemmend het strand kan bereiken.

Op 30 oktober 2024 kwam een man in Hardelot om het leven.

En het aantal toeristen dat daar elk jaar vastloopt, is indrukwekkend!

En vrijwel onzichtbaar zijn er steeds enkelingen die het lukt om per vrachtwagen over te steken... Dit komen we dan toevallig te weten als één van hun naasten een berichtje heeft gekregen en het ons toevertrouwd. Maar anders weten we er niets over...

DE IN JULI 2025 ONDERTEKENDE OVEREENKOMST, DE ZOGENAAMDE „ONE IN ONE OUT”..

In het decembernummer van „Quai Salam” **lichtten we deze op 10 juli 2025 door Frankrijk en Engeland ondertekende overeenkomst toe:** het Verenigd Koninkrijk zal net zoveel mensen die met migrantenbootjes zijn aangekomen naar Frankrijk terugsturen als ze legaal aannemen.

Op 10 oktober hebben zestien organisaties, waaronder Salam, hiertegen in beroep gegaan

De zitting bij de Raad van State vond plaats op 10 december 2025.

Hier gingen talrijke, zeer technische discussies aan vooraf tussen juristen, die voor de meesten van ons onbegrijpelijk waren..

De Raad van State heeft ons beroep afgewezen... Dit ontvingen we op 30 december.

Op maandag 18 mei zijn Wij, verenigingen die geen overheidssubsidie ontvangen, (op haar verzoek) door een vertegenwoordigster van de Britse ambassade in Parijs uitgenodigd.

Die ochtend had zij het team van Salam geholpen bij het uitdelen van het ontbijt.

De man die haar vergezelde, zei niet veel, maar nam het woord om zijn verbazing uit te spreken over onze afwijzing van de „One in One out”-regeling, die volgens hem toch de eerste legale weg naar het Verenigd Koninkrijk opent.

Maar hoe kunnen we deze regeling accepteren die nu al op volstrekt ondoorzichtig functioneert:

* Deze vertegenwoordiger van de ambassade kon ons geen cijfers geven: alleen een schatting (ongeveer 650 in- en uitreizigers: cijfers die één keer per jaar worden gepubliceerd!!! terwijl het aantal aankomsten per bootje elke 24 uur bekend gemaakt wordt)

Op 23 mei 2026 vonden we cijfers in de krant „The Guardian” – (maar nog steeds niets op de website van het Home Office): 605 personen naar Frankrijk teruggestuurd, en 581 toegelaten tot het VK.

Maar op 28 april vermeldde deze krant al precies dezelfde cijfers!

We herinneren eraan dat bij het sluiten van de overeenkomst in juli 2025 een „uitwisseling” van 50 personen per week was aangekondigd. Daar zijn we nog lang niet!

En uiteindelijk is het de bedoeling dat het saldo van deze overeenkomst, ongeacht het aantal betrokken personen, op NUL uitkomt!

*Er lijkt sprake te zijn van volledige willekeur: vrijwilligers van „La Margelle” hadden een jonge Soedanees voor deze bijeenkomst uitgenodigd. Hij vertelde ons hoe hij zonder enige reden was gearresteerd, samen met negen anderen, uit een groep van 70 mensen die bij aankomst in Dover van een small boat waren gestapt. En ook hoe ze drie maanden lang waren opgesloten in een detentiecentrum, waar al hun bezittingen in beslag waren genomen, behalve hun kleding (ook hun telefoon en geld). Terwijl de anderen in een hotel werden ondergebracht. Hij lichtte toe hoe ze uiteindelijk naar Frankrijk werden teruggestuurd terwijl ze, met hulp van een advocaat, in het Verenigd Koninkrijk bescherming hadden aangevraagd.

Aanwezige verenigingen beschreven de moeizame weg die mensen moeten afleggen om via deze overeenkomst legaal toegang tot het Verenigd Koninkrijk te krijgen:

Men moet een identiteitsbewijs met foto kunnen voorleggen (afgezien van het feit dat sommige landen geen documenten met foto afgeven, zijn veel mensen onderweg hun persoonlijke bezittingen kwijtgeraakt of zijn deze gestolen, terwijl deze bij anderen door de politie in Frankrijk in beslag zijn genomen en ze er niet in slagen ze terug te krijgen...) De aanvragers moeten zich in Frankrijk zijn en blijven. Maar ook wijzelf merken dat onze telefoons aan de kust soms ineens aangeven dat we in het VK zijn. Dit vinden wij dan grappig, maar het is dramatisch voor iemand die een toelatingsaanvraag indient in het kader van „One in One out”..

HOE MOEILIJKER DE OVERTOCHT , DES TE MEER VLUCHTELINGEN IN ONZE KAMPEN...

We kunnen natuurlijk op geen enkele manier tellen hoeveel mensen er aanwezig zijn. We meten de toename (of afname) ervan aan de hand van het aantal maaltijden dat we uitdelen (we tellen de bekertjes thee of koffie die zeven dagen per week bij het ontbijt in Calais worden uitgedeeld, en we tellen de lepels van de warme middagmaaltijd die we vier dagen per week bij Duinkerken uitdelen).

Hier zijn de cijfers van de afgelopen drie jaar:

	CALAIS 2024	CALAIS 2025	CALAIS 2026	DUINKERKEN 2024	DUINKERKEN 2025	DUINKERKEN 2026
Januari	563	423	561	291	237	509
Fébruari	667	538	562 buiten ramadan	278	347	448
Maart	ramadan	ramadan	721 buiten ramadan	223	462	445
April	659	506	1011	330	555	739
Mej	435	688	930	230	689	732
Juni	310	843		240	790	
Juli	431	803		313	758	
Augustus	544	887		445	790	
September	536	680		489	764	
Oktober	835	725		458	676	
November	627	903		351	767	
December	706	784		394	572	

In november slaagde ons team in Duinkerken er twee keer niet in om voor het voedsel uitdelen een rij te vormen, omdat we overspoeld werden door de menigte hongerige mensen. Beide keren konden we uitwijken naar de aangewezen gedoogplaats – op de parkeerplaats van de AFEJi-bus. Zo konden we voorkomen dat we met onze kant-en-klare maaltijd moesten vertrekken...

EEN OVERWINNING BIJ DE ADMINISTRATIEVE RECHTBANK VAN LILLE.

Op 18 november 2025 is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend met betrekking tot de levensomstandigheden in het kamp van Duinkerken.

De volgende dag vernamen we dat de zaak zou worden behandeld door een collegiale rechtbank bestaande uit drie rechters, en dat zij op vrijdag 21 november om 9.30 uur naar het kamp zouden komen.

Dit zijn tekenen dat onze verzoeken in ieder geval serieus zijn genomen.

Tijdens de zitting (die tweeënhalf uur duurde) hebben onze advocaten duidelijk de nadruk gelegd op de behoefte aan waardigheid voor al deze mensen die buiten slapen – en leven –, een waardigheid waarop zij recht hebben „ongeacht het feit dat zij het terrein zonder recht of titel bezetten”..

Op 4 december hebben we bij de administratieve rechtbank verbeteringen afgedwongen, die nog nooit eerder bereikt waren, wat betreft de levensomstandigheden van de vluchtelingen in de regio Duinkerken.
De veroordeelde autoriteiten zetten stappen.

- Toegang tot water: de CUD heeft 1 200 jerrycans besteld; op 20 december vond een „grootschalige“ uitdeling plaats, waarna elke maand een gedeeltelijke aanvulling van 500 jerrycans zal worden georganiseerd

- Douches: er worden door de staat gefinancierde pendeldiensten opgezet om 's ochtends en 's middags, behalve in het weekend, douches in de sporthallen van de CUD te garanderen.

- Toiletten: in de volgende dagen zijn er 10 tot 20 toiletten worden geplaatst (zodra het terrein is geëgaliseerd). Uiteindelijk zullen er 60 geslachtsspecifieke en rolstoeltoegankelijke toiletcabines worden geïnstalleerd.

- Afval: de afvalinzameling is begonnen en er zal een tweede afvalcontainer worden geplaatst bij het tweede waterpunt, zodra het terrein is geëgaliseerd.

- Niet-begeleide minderjarige vluchtelingen: De Afeji is belast met deze taak: voorlichting over rechten en opvang zal plaatsvinden in samenwerking met de departementsraad.

Op 12 december, 12 maart en 29 april vonden er bijeenkomsten plaats tussen de onderprefectuur en de verenigingen ; een vierde staat gepland voor 3 juli. Verbeteringen laten echter op zich wachten: toiletten en leefplaatsen worden niet goed schoongemaakt, afval ligt in onhygiënische hopen rond, er zijn alleen toiletten en vertrekpunten voor de douches bij het enige waterpunt, er is onvoldoende informatie over het bestaan van de jerrycans en hoe men deze kan ontvangen...

Meteen na deze overwinning van 4 december besloten de eisende verenigingen in beroep te gaan bij de Raad van State

- tegen het systematisch inbeslagnemen van tenten bij ontruiming,
 - voor een bijdrage van de staat voor het bereiden en uitdelen van de maaltijden
 - voor voldoende opvangplaatsen voor iedereen die daar om vraagt.
- De zitting vond plaats op 8 januari.

De zitting was aangenaam, maar op 21 januari (13 dagen later) kwam het nieuws: AL ONZE VERZOEKEN ZIJN AFGEWEZEN...

POLITIE-ONTRUIMINGEN IN BEIDE PLAATSEN.

Een gemeenschappelijk punt is dat de veiligheidszone verbazingwekkende afmetingen aanneemt:

Bij de BMX-baan in Calais, op 2 maart bijvoorbeeld, zag de HRO de schoonmaakbusjes aankomen, maar kon niets van de inbeslagnames zien.

In Loon-Plage, op 5 maart om 9.15 uur, meldde de politie aan de HRO dat het verboden was om te komen op het gebied van 500 meter rond de plaats waar blauwe auto's staan met het opschrift „Police“. Wat de politie doet in een gebied met een diameter van een kilometer is volstrekt onzichtbaar gemaakt... Er kwam een afvalcontainer en een graafmachine... maar de HRO ziet alleen dat er zeven tenten en drie zeilen werden weggehaald. Bovendien was de politie gewapend. Nogmaals, wat heeft ze te verbergen?

Calais

De HRO vermeldt op 10 april dat de uitzettingen niet langer op maandag, woensdag en vrijdag lijken plaats te vinden, zoals al maanden het geval was, maar op dinsdag en vrijdag...

In feite is er sinds maart geen regelmatig ritme meer. De kerstpauze was een welkome rustperiode (niets tussen 22 december en 2 januari)! Maar uiteindelijk vonden er tussen 15 december en 15 juni 51 ontruimingsoperaties plaats...

Opvallend is dat, hoewel de BMX het grootste doelwit is, het om kleine ontruiming, gaat.

Voor het kamp bij het ziekenhuis wordt vaak aangepakt: dit is het grootste kamp, waar een paar honderd vluchtelingen terecht zijn gekomen nadat ze op 30 september uit de loods, het zogenaamde „oranje kraakpand“, werden gezet.

Salam deelde op 11 april 950 ontbijten uit, waarvan 948 op deze locatie!

*Op 20 november kwamen twaalf busjes van de CRS in actie op het terrein bij het ziekenhuis... Volgens de politie ging het om een ontruimingsoperatie om mensen naar opvangplaatsen te brengen, maar de vluchtelingen meldden dat ze om 6 uur 's ochtends met een bus aankwamen en mensen aanhielden. De HRO was er getuige van: deze foto is pas 9u20 genomen.

* De enige grote operatie in december vond plaats op 12 december bij het ziekenhuis en betrof slechts de helft van het bezette terrein;

deze duurde meer dan 7 uur (van vóór 6 uur 's ochtends, met zaklampen – zie foto – tot na 13 uur).

*De grootste operatie van januari vond plaats op de 30e: De autoriteiten geven aan dat 260 mensen met bussen naar de opvangcentra zijn vertrokken. Er waren tien bussen (genummerd).

Dat betekent dus dat (van het door de prefectuur geschatte aantal van 650) minstens 390 mensen achterbleven. Het ging hier niet alleen om een evacuatie, maar ook om een grootse communicatieactie: AFP was voor 9.00 uur uitgenodigd, bij zonsopgang, voor een persbijeenkomst, waar werd uitgelegd dat het erom ging deze mensen in veiligheid te brengen.

Op 3 april, 11 en 24 februari en 17 maart vonden hier ook zeer grootschalige operaties plaats, net als op 18, 19 en 20 mei; iedereen verwachtte dat het op dit ritme door zou gaan, maar er gebeurde niets tot een eenmalige operatie op 2 juni.

Op diezelfde 2 juni startte hier een reeks vreedzame acties,

tot aan de demonstratie in de stad op de 12e.

Is deze onderbreking van de ontruimingen een poging om een gewelddadige confrontatie te vermijden? Des te beter als dat zo is...

Er zijn duidelijk te weinig opvangplaatsen in de CAES-opvangcentra: zij die daar gebruik van willen maken, moeten zich in de Rue des Huttes melden. Dat zien we als we er het ontbijt serveren. Op 24 en 26 november werden zo'n dertig mensen geweigerd. Op 25 november kwam de bus helemaal niet opdagen.

*Op 8 december werd het hek voor iedereen geopend, wat betekende dat iedereen zou vertrekken. Maar plotseling werden ze weer naar buiten gestuurd, inclusief pas aangekomen jongeren met rolkoffers! De teruggestuurden waren zeer slecht gehumeurd...

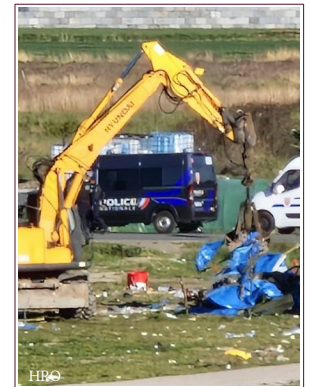
*Op 12 december belden sommigen om 11u10 dat ze al sinds de vroege ochtend nog steeds in de bus zaten. Later hebben we vernomen dat ze naar Lyon gebracht zouden zijn!

Duinkerken:

Er vinden hier minder ontruimingen plaats dan in Calais (20 keer tussen 15 december en 15 juni), maar ze zijn steeds zeer grootschalig: bouwmachines storten het materiaal in enorme containers.

De kraampjes worden stelselmatig vernietigd.

Tussen 3 december en 22 januari hebben er geen ontruimingen plaatsgevonden..., dat wil zeggen tussen de uitspraak van de administratieve rechtbank op 4 december en die van de Raad van State (in hoger beroep) op 21 januari. De autoriteiten wachtten simpelweg op de uitspraak van de Raad van State van 21 januari om niet in conflict te komen met een nieuw vonnis... Zo arriveerde op de ochtend van de 22e een groot konvooi in Loon-Plage (meer dan 20 politiebussen, drie motoren van de Nationale Politie, twee „safari's", vier of vijf busjes van de PAF-grenspolitie, vier bussen van de AFEJI, en daarna minstens één graafmachine en een grote vuilniswagen).

De CRS-agenten waren tot de tanden bewapend, „alleen maar om te intimideren..."

Tijdens een vergadering bij de onderprefectuur op 29 april kregen we bevestiging van een nieuw feit (in het verlengde van de uitvoering van de rechterlijke uitspraken van 4 december 2025):

De AFEJI ontvangt de in beslag genomen tenten, droogt ze en borstelt ze schoon, waarna 72 % ervan opnieuw zal worden uitgedeeld.

Dit is in tegenspraak met wat de onderprefect ons op 2 oktober had verteld: de tenten worden in beslag genomen omdat, als men de vluchtelingen de tenten laat houden, dit betekent dat men accepteert dat zij zich opnieuw vestigen. Natuurlijk zijn we verheugd dat het standpunt van de autoriteiten verandert.

HET PLAN VOOR EXTREME KOU WERD IN BEIDE DEPARTEMENTEN IN WERKING GESTELD,

In december was het erg koud:

Olivier Schitteck 14 décembre

Olivier Schitteck 14 décembre

Op dinsdag 23 december werd het Plan voor extreme kou aangekondigd van woensdagavond 24 tot maandagochtend 29.

In Duinkerken is het plan meerdere keren verlengd tot 4 februari, in Calais is er niets meer aangekondigd na maandagochtend 12 januari...

Waarom dit verschil, dat in tegenspraak is met alle verklaringen die we sinds het begin van het seizoen hebben gehoord?

Bovendien liet het gemeentebestuur van Grande-Synthe op de avond van 8 januari via de verenigingen weten dat het 's nachts een sporthal met 40 extra plaatsen zou openen; de storm Goretti naderde...

Tom de Roofs

15 februari
Het sneeuwde.
De noordenwind
sneed dwars door
je heen.

Er was geen opvang voorzien.

In navolging van Help 4 Dunkerque en Utopia 56 probeerde Salam de autoriteiten tot een besluit te dwingen.

Er volgde een telefonische speurtocht. Via het nummer 18 kwam ik bij een dame terecht. Ze „stelde me eerst gerust“ door te zeggen dat de sneeuw rond 19.00 uur zou smelten en dat alles dus wel goed zou komen. Ik zag de mensen voor me in hun natte kleren en met hun voeten in de smeltende sneeuw en drong ik aan. En nog meer toen deze dame eraan toevoegde:

- Maar we hebben opvangcentra geopend in Duinkerken!

Hoezo, daar zijn we niet van op de hoogte gebracht.

- Ja, opvangcentra voor mensen die op straat leven, de daklozen.

Zijn onze mensen dan geen daklozen? Er is ons altijd gezegd dat beiden tegelijkertijd plaatsvonden: voor daklozen en voor migranten.

- Ik weet het niet, ik zal het navragen en u terugbellen.

Ik wacht nog steeds op dat telefoontje...

DE « PARLEMENTAIRE ONDERZOEKSCOMMISSIE INZAKE DE GEVOLGEN VAN DE AKKOORDEN VAN LE TOUQUET VOOR HET OVERHEIDSOPTREDEN EN HET RESPECTEREN VAN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN EN RECHTEN VAN MIGRANTEN »

Een onderzoekscommissie beschikt over zes maanden om haar werkzaamheden af te ronden en haar rapport te publiceren, gerekend vanaf de datum van aanname.

De commissie waar het hier om gaat, werd op 13 januari 2026 opgericht op voorstel van Elsa Faucillon (afgevaardigde van Gauche Démocrate et Républicaine des Hauts-de-Seine).

Salam werd op 26 maart 2026 gehoord, samen met Utopia, de HRO en „Alors on Aide“ uit Wimereux. Daarnaast zijn talrijke andere personen gehoord (bijvoorbeeld Patrice Vergriete, burgemeester van Duinkerken, en Gérard Darmanin, minister van binnenlandse zaken).

Bekijk de opname van de hoorzitting waarvoor we waren uitgenodigd, is via deze link:

https://www.youtube.com/live/Xl7h5BqQqB0?is=etUvaQ37ksd_goYp

De onderstaande foto's zijn daaruit afkomstig..

De volledige tekst van onze toespraak is te vinden op onze website (franse versie),
 onder de rubriek « On a lu, on a vu », van 30 maart 2026..

De verslagen van alle hoorzittingen zijn te vinden op de website van het Nationale Assemblée:
<https://www.assemblee-nationale.fr/dyn/17/organes/autres-commissions/commissions-enquete/ce-accords-touquet>

Dominique Prost, vrijwilliger in Duinkerken, heeft de teksten van de hoorzittingen grondig bestudeerd, en een samenvatting van zijn bevindingen voor ons opgesteld.

Zijn tekst is te vinden op onze website, onder de rubriek « On a lu, on a vu », van 19 juni 2026.

De enige oplossing is opvang... in Frankrijk... biedt elke 'asielzoeker' (zoals Damien Carême hen noemde) wat we meteen aan Oekraïners hebben geboden: gratis openbaar vervoer en het recht om te werken...

Claire Millot

MAAR IS HET “OORLOG” IN CALAIS ???

Als HET ECHT TE VEEL WORDT.

Het regent vanochtend in Calais.

Dat weerhoudt de politie er niet van om in grote getale te komen om de vluchtelingen, die in de weinige overgebleven bosjes rond het ziekenhuis overleven, te verjagen en hun kampen te vernietigen, zoals zo vaak, veel te vaak!

Ze vernielen, ze verdrijven, en slopen met graafmachines. Maar vandaag is het NEE, een heel groot NEE.

Deze keer zwijgen de vluchtelingen niet ten opzichte van deze dagelijkse vernedering.

Ze staan op de rotondes en op de weg en we horen ze schreeuwen.

NEE, NEE TEGEN UITZETTING!!

of LAAT ONS SLAPEN!!

En NEE TEGEN DE POLITIE.

Ook zijn er allerlei hulpverleners,

SOLIDAIR, want iedereen is er ontsteld en misselijk van wat hier dagelijks gebeurt.

De sfeer is GEWELDLOOS, in schril contrast met het geweld dat de vluchtelingen moeten doorstaan.

Want druk en intimidatie overschrijden alle maat!

Salam is er ook, met het welverwachte ontbijt; we blijven komen, er is thee, koffie, bananen en brood voor iedereen.

Hier zijn, naast de vluchtelingen staan, is belangrijker dan ooit.

NEE zeggen.

OMDAT HET NU ECHT TE VEEL IS!

Tekst en foto Ferri Matheeuwsen - Facebook (2 juni 2026)

(Ferri, Nederlandse vrijwilligster bij Salam)

GEHOORD TIJDENS DE PARLEMENTAIRE ONDERZOEKSCOMMISSIE inzake de gevolgen van de akkoorden van Le Touquet voor het overheidsoptreden en het respecteren van de fundamentele vrijheden en rechten van migranten.

Dit fragment uit de hoorzitting van 12 mei 2026 met Patrice Vergriete, burgemeester van Duinkerken, is afkomstig uit de samenvatting die D. P. (vrijwilliger bij Salam) maakte.

Het volledige verslag staat op de Franse pagina van onze website (www.associationsalam.org) in de rubriek „On a lu, on a vu”, 19 juni 2026..

"De voorstellen die ik verdedig, zijn in eerste instantie politiek van aard. Voor alle duidelijkheid: ik geloof niet langer in de theorie van 'aanzuigen', die ons in de regio Duinkerken al twintig jaar lang wordt voorgeschoteld. Het is nu hoog tijd om een ware politieke strategie te ontwikkelen t.a.v. deze mensen, die gaat verder dan alleen de kwestie van de akkoorden van Le Touquet.

De enige haalbare strategie is, volgens mij, dat asielaanvragen voor het Verenigd Koninkrijk vanuit het Europese vasteland worden behandeld. Ik ben ervan overtuigd dat het belangrijkste deel van het probleem daarmee wordt opgelost. Ik ben me er terdege van bewust dat het politieke klimaat aan de andere kant van het Kanaal hier niet gunstig voor is en dat men ook dààr asiel en immigratie op één hoop probeert te gooien. Niettemin is mijn verzoek, in de hoedanigheid van burgemeester van Duinkerken, het volgende: we moeten deze behandeling vanaf het Europese vasteland mogelijk maken en op termijn streven naar een Europees asielrecht dat vrije beweging garandeert voor degenen die asiel verkrijgen."

Dit stelde ook de, op 11 juli 2024 overleden, voorzitter van Salam Jean-Claude Lenoir al voor.

DROOM.

gestrand schip

Ik ben een gestrand schip,
alleen,
op het strand.

De golven komen dichterbij,
ze willen me bereiken,
mijn hand aanraken
en me geruststellen
minstens voor een ogenblik.

De meeuwen boven me
werpen flitsen
van schaduw en vreugde.

Drijvend
op zee.

Hier ben ik dan

Een poort in het water
gaat onder me open
een draaikolk sleept me mee
en laat me in een nog
ongekende staat achter.

Ik voel me veilig.
Voor eeuwig.

Ik hoor mijn vader zeggen:
„Rust in vrede,
je hebt een beter leven
gevonden.”

Gedicht Massou Abou Toha:

**Uit: « Poèmes : ce que vous trouverez caché dans mon oreille »
Ed. Pocket, octobre 2025**

Tekening : Jacky Bricout

WE HEBBEN GELD NODIG !

De vereniging ontvangt geen subsidie van de overheid en subsidies van regionale en lokale overheden zijn fors verminderd. Daarom vragen we steeds weer om geld om het werk van de vereniging voort te kunnen zetten: Onderhoud van de gebouwen en bestelwagens, brandstof, aankoop van ontbrekende levensmiddelen...

U kunt een gift doen door geld over te maken via HELLOASSO:

<https://www.helloasso.com/associations/salam-nord-pas-de-calais/formulaires/2/widget>

Voor internationale schenkingen heeft u mogelijk recht op belastingaftrek, vraag het na bij een boekhouder.

Andere ideeën om ons te steunen vindt u op de website van de vereniging:
www.associationsalam.org/ onder de rubriek in het Frans: „Nous soutenir”

Bij voorbaat hartelijk dank !